

Echinacea purpurea 'Firebird'

jeżówka purpurowa 'Firebird'

Nowa odmiana pochodząca z amerykańskiej szkółki Terra Nova. Kompaktowa, silnie rozkrzewiona bylina, bardziej długowieczna niż gatunek. Tworzy gęste, zwarte kępy, wysokości 60-80 cm i średnicy 45-60 cm. Pędy sztywne, wzniesione, silnie rozgałęzione. Wiosną intensywnie zielone liście tworzą rozety. Liście lancetowate, długości do 22 cm i szerokości do 8 cm, spiczasto zaostrzone, o ząbkowanych brzegach, osadzone na długich ogonkach. Zarówno liście jak i pędy pokryte są sztywnymi, szorstkimi włoskami. Latem z rozety liściowej wyrastają sztywne, słabo rozgałęzione pędy kwiatowe, pokryte znacznie mniejszymi jajowato-lancetowatymi liśćmi łodygowymi, długości do 12 cm i szerokości do 5 cm. Od czerwca do września wierzchołki pędów kwiatowych ozdobione są efektownymi koszyczkami kwiatowymi, przypominającymi lotki do badmintonu. Skierowane w dół, jasne, czerwopomarańczowe płatki kwiatów języczkowatych otaczają dużą, kolczastą główkę, złożoną z licznych, miedzianobrazowych kwiatów rurkowatych. Efektowne kwiaty wabią motyle i pszczoły. Rośliny preferują stanowiska słoneczne, gleby żyzne, próchniczne, umiarkowanie wilgotne, dobrze zdrenowane. Wrażliwe na zalewanie korzeni, mogą zamierać, szczególnie zimą. Łatwo adaptują się do różnorodnych warunków ogrodowych. Mogą rosnąć w lekkim półcieniu, na przeciętnych, a nawet słabych glebach. Wymagane jest wówczas systematyczne nawożenie. Tolerancyjne co do kwasowości podłoża, nie znoszą jedynie podłoża zbyt kwaśnych. Idealne pH mieści się w granicach 5.8-7.3. Dobrze znoszą susze i upały, radzą sobie z zanieczyszczonym powietrzem. Odmiana odporna na mróz oraz choroby i szkodniki. Przycinanie przekwitłych kwiatostanów nie tylko poprawia ogólny wygląd roślin, ale także pobudza je do intensywniejszego kwitnienia. Po kilku latach, gdy rośliny silnie się zagęszczą i słabiej kwitną, należy podzielić ich kępy i rozsadzić na nowe miejsce. Nasiona pozostawione na zimę w jeżowatych główkach są cennym pokarmem dla ptaków. Typowa bylina rabatowa, zwłaszcza na słoneczne stanowiska w ogrodzie. Pięknie prezentuje się sadzona w grupach na rabatach, w towarzystwie traw ozdobnych lub innych kwitnących w tym czasie bylin - żółto kwitnących rudbekii, języczek oraz niebieskich i fioletowych szalwii i przetaczników. Sprawdza się doskonale zarówno w ogrodach naturalistycznych jak i nowoczesnych. Ze względu na zwarty kompaktowy pokrój i obfite kwitnienie jest cenną rośliną pojemnikową. Nadaje się na kwiat cięty, długo utrzymuje świeżość w wazonie. Kwiaty można suszyć do wykorzystania w jesiennych kompozycjach.

autorzy opisu tekstowego: Ewa Chojnowska; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	wprowadzenie do handlu: Terra Nova Nurseries, Inc. 2011 Canby, Oregon, USA
grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	czerwone pomarańczowe
pora kwitnienia	czerwiec lipiec sierpień
owoce	brązowe ozdobne kuliste
pora owocowania	sierpień wrzesień październik
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego odczyn zasadowy
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa próchnicza
walory	ciekawy pokrój ozdobne owoce ozdobne z kwiatów
zastosowanie	ogrody przydomowe kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) rabaty kwiaty cięte suche bukiety w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Ewa Chojnowska; , Związek Szkółkarzy Polskich;